

**Opinia do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie,
udziale społeczeństwa w ochronie środowiska
oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
(druk nr 244)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa ma na celu dopełnienie obowiązku dostosowania obecnie obowiązujących przepisów do wymogów prawa wspólnotowego, w szczególności dyrektywy Rady 85/337/EWG z 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, w związku z wszczęciem przez Komisję Europejską postępowania w sprawie naruszenia przez Polskę przepisów ww. dyrektywy. Ustawa uwzględnia zarzuty, uwagi i sugestie Komisji Europejskiej dotyczące nieprawidłowej transpozycji dyrektywy Rady 85/337/EWG, dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, a także innych dyrektyw objętych zakresem przedmiotowym opiniowanej ustawy.

Ustawa zmierza do kompleksowego uregulowania kwestii związanych z: udostępnianiem informacji o środowisku i jego ochronie, udziałem społeczeństwa w ochronie środowiska, strategiczną oceną oddziaływania na środowisko, oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz na obszar Natura 2000, postępowaniem w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, a także z funkcjonowaniem właściwych w tych sprawach organów.

W celu realizacji powyższych założeń zastosowano w szczególności zabieg przeniesienia do opiniowanej ustawy znacznej części materii z ustawy – Prawo ochrony środowiska, określanej w dalszej części opinii jako ustawa – Poś.

Ustawa wprowadza ponadto nowe rozwiązania. Na mocy jej przepisów powołane zostaną bowiem organy administracji rządowej, wyspecjalizowane w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony obszarów Natura 2000 tj. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz regionalni dyrektorzy ochrony środowiska.

W pozostałym zakresie ustawa wprowadza zmiany o charakterze porządkowym lub redakcyjnym, mającym na celu uściślenie brzmienia przepisów i ich dostosowanie do wymogów praktyki.

Opiniowana ustawa podzielona została na osiem działów.

Dział I, poza określeniem zakresu przedmiotowego, zawiera definicje podstawowych pojęć używanych w ustawie. Część z nich została przeniesiona z ustawy – Poś wprost bądź z modyfikacjami. Wprowadzono także nowe definicje pojęć związanych z ocenami oddziaływania na środowisko, określające poszczególne elementy tych ocen.

Dział II reguluje zasady i tryb udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie. Przepisy te stanowią transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska oraz wdrażają postanowienia Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzonej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. Omawiane przepisy zostały przeniesione z ustawy – Poś. Zmodyfikowane zostało jednak samo określenie zakresu informacji. Wprowadzono też zmiany dotyczące wyjątków od udostępniania informacji, a także doprecyzowano kwestie odwołań od odmowy udostępnienia informacji.

Dział III, określający zasady udziału społeczeństwa w ochronie środowiska, obejmuje przepisy dotyczące udziału w postępowaniu w sprawie indywidualnych decyzji administracyjnych, w przygotowywaniu projektów dokumentów, a także postanowienia regulujące uprawnienia organizacji ekologicznych. Ustawa zapewnia w szczególności dostęp do niezbędnej dokumentacji sprawy, w której powinien być zapewniony udział społeczeństwa, nakładając na organ prowadzący postępowanie obowiązek bezpośredniego podawania informacji do publicznej wiadomości bez zbędnej zwłoki. Omawiane przepisy rozszerzają również uprawnienia organizacji ekologicznych uczestniczących w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa i w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. W szczególności zapewniono organizacjom ekologicznym takie same prawa jakie przysługują stronom, nie wyłączając możliwości złożenia skargi do sądu administracyjnego na decyzję wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, nawet jeśli organizacja taka nie brała udziału w tym postępowaniu.

Dział IV obejmuje przepisy dotyczące strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektów określonych dokumentów, w tym w szczególności: koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planów zagospodarowania przestrzennego, polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu

telekomunikacji itd., a także polityk, strategii, planów lub programów, których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000. Ustawa określa ponadto wymagania dotyczące dokumentacji oceny oraz zasady udziału społeczeństwa w procedurze przyjmowania ww. dokumentów.

Dział V zawiera przepisy dotyczące oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz na obszar Natura 2000, a także procedury postępowania w tym zakresie. Ustawa doprecyzowuje zawartość raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a także reguluje kwestie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W celu zapewnienia zgodności z dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, w ustawie wyodrębniono procedurę oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie są bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynikają z tej ochrony.

Dział VI reguluje postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej (w przypadku przedsięwzięć, projektów polityk, strategii, planów i programów), a także postępowanie w przypadku oddziaływania pochodzącego z zagranicy. Przepisy te stanowią transpozycję dyrektywy 2001/42/WE i dyrektywy 85/337/EWG oraz wdrażają postanowienia Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r.

Przepisy **Działu VII** ustawy wprowadzają nowe rozwiązania w zakresie organizacji organów ochrony środowiska. Zasadniczą zmianą jest powołanie wyspecjalizowanych służb ochrony środowiska stanowiących pion administracji rządowej na szczeblu centralnym oraz regionalnym. Na czele powołanych służb stoi Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska jako centralny organ administracji rządowej, podległy ministrowi właściwemu do spraw środowiska. Na szczeblu regionalnym (obejmującym teren województwa) są to regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, będący organami administracji rządowej niespolonej. Ustawa określa ponadto zasady powoływania i odwoływania tych organów oraz zakres ich kompetencji.

Dział VIII obejmuje zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe. Uchwalenie opiniowanej ustawy implikuje zmiany w: ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, ustawie z dnia 4 września

1997 r. o działach administracji rządowej, ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie, ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS), ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawie z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, a także w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

Data wejścia w życie opiniowanej ustawy została określona na dzień 15 listopada 2008 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 21 posiedzeniu w dniu 5 września 2008 r. pochodziła z przedłożenia rządowego (druk sejmowy nr 768). Łącznie z projektem skierowano wniosek o nadanie pracom nad nim priorytetu. W Sejmie ustawą zajmowała się Komisja Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. W trakcie drugiego czytania zgłoszonych zostało dwadzieścia poprawek, z których większość miała charakter doprecyzowujący, redakcyjny lub porządkowy. Poprawki te zostały przez Sejm przyjęte. Natomiast merytoryczna poprawka, dotycząca odpowiedzialności materialnej osoby dokonującej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku pogorszenia stanu i jakości wód, jakości powietrza oraz zmian w dynamice liczebności populacji gatunków ważnych z punktu widzenia Natury 2000, nie uzyskała poparcia.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) W art. 3 w ust. 1 w pkt 6 doprecyzowania wymaga pojęcie "obszar Natura 2000", poprzez wyraźne, a nie tylko dorozumiane wskazanie, że definicja ta odnosi się do Wspólnoty Europejskiej.

Propozycja poprawki:

- w art. 3 w ust. 1 w pkt 6 po wyrazie "Wspólnoty" dodaje się wyraz "Europejskiej".

- 2) Zgodnie z art. 14 ust. 4 informacje znajdujące się w posiadaniu organów administracji lub dla nich przeznaczone, które mogą być pomocne w zapobieżeniu skutkom katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, udostępnia się w dniu złożenia wniosku. Taka konstrukcja pozostaje w sprzeczności z rozwiązaniem przyjętym w art. 12 ust. 2, w myśl którego w przypadku wystąpienia klęski żywiołowej, innej katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, informacje udostępnia się bez konieczności złożenia wniosku.

Ze względu na wskazaną sprzeczność art. 14 ust. 4 wymaga przeredagowania.

- 3) Art. 24 ust. 1 opiniowanej ustawy określa rodzaje informacji, które będą udostępniane za pośrednictwem systemów teleinformatycznych. W pkt 1 w lit. f znalazło się odesłanie do art. 110 ustawy – Poś, który został uchylony. Przepis derogowany zostaje usunięty z obowiązującego systemu prawnego, w związku z czym należy poprawić nieaktualne odesłanie. Wydaje się, że intencją ustawodawcy było odesłanie do informacji o terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi (art. 110a ust. 1 ustawy - Poś).

Propozycja poprawki:

- w art. 24 w ust. 1 w pkt 1 w lit. f wyrazy "art. 110" zastępuje się wyrazami "art. 110a ust. 1".

- 4) Opiniowana ustawa wskazuje podmioty, które będą prowadziły elektroniczne bazy danych (art. 24 ust. 3). W ustawie zabrakło jednak określenia podmiotu właściwego do prowadzenia takich baz w zakresie informacji o terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz informacji dotyczących map akustycznych.

- 5) W art. 25 w ust. 1 w pkt 1 w lit. c posłużono się potocznym sformułowaniem, które należałoby skorygować.

Propozycja poprawki:

- w art. 25 w ust. 1 w lit. c wyrazy ", tam gdzie raporty" zastępuje się wyrazami "w przypadkach, gdy raporty te".

- 6) W art. 44 w ust. 3 konieczna wydaje się zmiana redakcyjna, która poprawi czytelność przepisu.

Propozycja poprawki:

- w art. 44 w ust. 3 wyrazy "skarga od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa do sądu administracyjnego" zastępuje się wyrazami "skarga do

sądu administracyjnego od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa".

- 7) Opiniowana ustawa określa planowane przedsięwzięcia, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Jako przesłankę przeprowadzenia takiej oceny wskazano fakt, że przedsięwzięcie może zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (art. 59 ust. 1 pkt 1). Zastrzeżenia budzi posłużenie się potocznym słowem "zawsze", które na gruncie ustawowym nie jest prawidłowe. Wydaje się, że ustawodawcy mogło chodzić o oddziaływanie "w sposób trwały i ciągły". W razie uwzględnienia tych uwag odpowiedniej zmiany będą wymagały również dalsze przepisy ustawy (art. 60 pkt 1, art. 66 pkt ust. 1 pkt 10, art. 68 ust. 2 pkt 1, art. 69 ust. 1, art. 74 ust. 1 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 78 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 144 pkt 21, 36, 37, 44 i 47).
- 8) W art. 65 w ust. 2 opiniowanej ustawy przyznano uprawnienie do złożenia zażalenia na postanowienie o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przytoczony przepis nie odsyła do art. 63 ust. 2 co oznacza, że zażalenie nie będzie przysługiwało w sytuacji, gdy organ nie stwierdzi potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Może to budzić pewne wątpliwości, szczególnie w kontekście uprawnień organizacji ekologicznych, które w opisanej sytuacji nie miałyby pełnej możliwości działania.
- 9) W art. 66 w ust. 1 w pkt 10 w lit. b należy wyeliminować błąd pisarski.
Propozycja poprawki:
- w art. 66 w ust. 1 w pkt 10 w lit. b wyrazy "o ochronie zbytków" zastępuje się wyrazami "o ochronie zabytków".
- 10) W art. 77 w ust. 6 wskazana jest zmiana redakcyjna.
Propozycja poprawki:
- w art. 77 w ust. 6 po wyrazie "dokonuje się" dodaje się wyrazy "i zasięga".
- 11) Z art. 112 należy wyeliminować zbędne określenie.
Propozycja poprawki:
- w art. 112 skreśla się wyraz "wydaną".

12) Należy zwrócić uwagę na rozwiązania przyjęte w art. 125, które dotyczą uprawnień członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska lub regionalnych dyrekcjach ochrony środowiska. Przepisy te, w zakresie przenoszenia urzędników służby cywilnej oraz mieszkania przysługującego członkowi korpusu służby cywilnej przeniesionemu do innego urzędu, odbiegają od ogólnej pragmatyki służbowej zawartej w ustawie o służbie cywilnej.

Ponieważ opiniowana ustawa zawiera regulacje korzystniejsze dla członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska lub w regionalnych dyrekcjach ochrony środowiska, nie budzi to zastrzeżeń z punktu widzenia uprawnień tej grupy osób. Natomiast rozwiązanie to może być uznane za dyskusyjne z punktu widzenia konstytucyjnej zasady równości (art. 32 ust. 1 Konstytucji RP) jako dyskryminujące pozostałych członków korpusu służby cywilnej.

W świetle Konstytucji i orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego zróżnicowanie uprawnień osób znajdujących się w takim samym położeniu jest prawidłowe, o ile możliwe jest wskazanie cechy relewantnej uzasadniającej takie działanie prawodawcze. Z opiniowanej ustawy wynika, że taką przesłanką miałyby być szczególne potrzeby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska lub regionalnych dyrekcji ochrony środowiska. Pozostaje kwestią ocenną czy w omawianym przypadku można to uznać za istotną cechę szczególną.

13) Zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów w sprawie zasad techniki prawodawczej (§ 158 ust. 1 pkt 1), jeżeli w ustawie odsyła się kilkakrotnie do innego aktu normatywnego to wyłącznie przy pierwszym odesłaniu przytacza się tytuł tego aktu w całości wraz z oznaczeniem numeru i pozycji oraz rocznika dziennika urzędowego. Kolejne odesłania zawierają wyłącznie rodzaj aktu oraz jego datę i przedmiot. Z tego względu należy skorygować brzmienie art. 127 ust. 1 pkt 10.

Propozycja poprawki:

- w art. 127 w ust. 1 w pkt 10 skreśla się wyrazy "(Dz. U. Nr 70, poz. 631, z 2005 r. Nr 175, poz. 1462 oraz z 2007 r. Nr 93, poz. 621).

14) Normy ujęte w art. 130 ust. 1 i 2 dotyczą powoływania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska oraz ich zastępców. Przepisy te w sposób ogólny redagują wymagania odnośnie wykształcenia tych osób i określają, że powinny one posiadać dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku dającym kwalifikacje do wykonywania zadań

określonych w ustawie. Należy rozważyć czy nie jest wskazane doprecyzowanie tych wymogów, np. poprzez wskazanie kierunków studiów, tak, jak uczynił to ustawodawca w odniesieniu do regionalnych konserwatorów przyrody (art. 130 ust. 3).

15) Zgodnie z art. 135 członkom Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz członkom regionalnych komisji będą przysługiwały diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegów. Zwrot tych kosztów będzie się odbywał na zasadach określonych w akcie wykonawczym wydanym na podstawie art. 77⁵ Kodeksu pracy. W związku z tym należy prawidłowo określić odesłanie do tych przepisów.

Propozycja poprawki:

- w art. 135 wyrazy *"wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikom"* zastępuje się wyrazami *"szczegółowych zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi"*.

16) W art. 138 dokonuje się zmian w ustawie o lasach. Zastrzeżenia może budzić pojawiające się w tym przepisie sformułowanie "tereny administrowane przez Lasy Państwowe", które jest nieznane nowelizowanej ustawie.

17) Wydaje się, że korekty redakcyjnej wymaga przepis art. 140 pkt 3 lit. b, ponieważ zawiera on nieczytelną normę prawną.

18) Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej (§ 85 ust. 1) przepisy ustawy zmienia się przepisem wyraźnie wskazującym dokonywane zmiany. W tym kontekście należy zwrócić uwagę na art. 144 pkt 19 i 20 opiniowanej ustawy. W porównaniu z obowiązującym stanem prawnym zmieniane w tych punktach przepisy art. 122a i 124 ustawy - Poś jedynie częściowo zawierają nową treść normatywną. Natomiast prawidłowym działaniem legislacyjnym jest ograniczenie nowelizacji ustawy do faktycznie wprowadzanych zmian.

Propozycja poprawki:

- w art. 144:

a) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

"19) w art. 122a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

"2. Wyniki pomiarów, o których mowa w ust. 1, przekazuje się wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska i państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu.";

b) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

"20) w art. 124 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

"2. Przez miejsca dostępne dla ludności rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego.";

19) W art. 144 w pkt 23 należy doprecyzować czego dokładnie dotyczy odesłanie zawarte w dodawanym ust. 7a – czy zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, czy informacji, o których mowa w ust. 6 czy też zarówno informacji i zgłoszenia.

20) Należy zwrócić uwagę, że odesłanie do art. 45 opiniowanej ustawy zamieszczone w jej art. 144 pkt 27 nie jest właściwe. Wydaje się, że intencją ustawodawcy było odesłanie do art. 44, który mówi o uprawnieniach organizacji ekologicznych.

Analogiczną zmianę należałoby wprowadzić w art. 140 pkt 2.

Propozycje poprawek:

- w art. 144 w pkt 27, w ust. 2a wyrazy "art. 45" zastępuje się wyrazami "art. 44";
- w art. 140 w pkt 2, w ust. 4 wyrazy "art. 43" zastępuje się wyrazami "art. 44".

21) W art. 144 w pkt 30 nie wzięto pod uwagę znaków interpunkcyjnych, jakie stosuje się w celu oddzielenia jednostek redakcyjnych w ustawie - Poś.

Propozycja poprawki:

- w art. 144 w pkt 30 w zdaniu wstępnym wyraz "przecinkiem" zastępuje się wyrazem "średnikiem".

22) W art. 146 w pkt 1 należy wprowadzić zmiany redakcyjne.

Propozycje poprawek:

- w art. 146 w pkt 1 w zdaniu wstępnym wyrazy "art. 4" zastępuje się wyrazami "w art. 4";
- w art. 146 w pkt 1 w lit. b skreśla się wyraz "ustawy".

23) W art. 146 w pkt 7 brzmienie art. 120 ustawy – Prawo wodne należy ograniczyć do nowych treści normatywnych oraz uwzględnić w zmienianym przepisie fakt, że ustawa ta nie posługuje się pełną nazwą "dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej" lecz skrótową formułą "dyrektor regionalnego zarządu" (zgodnie z art. 92 Prawa wodnego).

Propozycja poprawki:

- w art. 146 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

"7) w art. 120 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

"2. Dyrektor regionalnego zarządu, ustalając warunki korzystania z wód regionu wodnego oraz warunki korzystania z wód zlewni, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 4 i 5, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 5 września 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.";

24) W art. 147 w pkt 4 wskazane są zmiany redakcyjne i terminologiczne.

Propozycja poprawki:

- w art. 147 w pkt 4:

a) w lit. a, w pkt 8 wyrazy "z regionalnym" zastępuje się wyrazem "regionalnym",

b) w lit. b, w pkt 11 wyrazy "z dyrektorem regionalnym" zastępuje się wyrazami "dyrektorem regionalnego" oraz wyrazy "dyrektor regionalny gospodarki wodnej" zastępuje się wyrazami "dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej".

25) W art. 149 konieczne są zmiany redakcyjne.

Propozycja poprawki:

- w art. 149:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) w art. 3 ust. 1, 4, 6 i 7a wyrazy "Minister właściwy do spraw środowiska" zastępuje się wyrazami "Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska";";

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

"3a) użyte w art. 4 ust. 2 pkt 3 i ust. 5 oraz w art. 5 ust. 2 w różnym przypadku wyrazy "minister właściwy do spraw środowiska" zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami "Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska";";

c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) użyte w art. 3 ust. 2 pkt 6, w art. 4 ust. 1, 2, 3 pkt 1 i 2, ust. 4 pkt 1 i 2 i ust. 5 oraz w art. 7 ust. 1 i 2 w różnym przypadku wyrazy "rejestr wojewódzki" zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami "rejestr regionalny";";

d) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) użyty w art. 3 ust. 7a, w art. 4 ust. 2 oraz w art. 7 ust. 1 i 2 w różnym przypadku wyraz "wojewoda" zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami "regionalny dyrektor ochrony środowiska";";

e) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

"5a) w art. 4 ust. 1, 4 i 5 wyraz "Wojewoda" zastępuje się wyrazami "Regionalny dyrektor ochrony środowiska".".

26) W art. 150 w pkt 3, w art. 19 w ust. 1a należy wprowadzić poprawki redakcyjne, analogiczne do tych, które proponuje się do ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody.

Propozycja poprawki:

- w art. 150 w pkt 3 w lit. a, w ust. 1a wyrazy "Organ sporządzający" zastępuje się wyrazem "Sporządzający".

27) Należy zwrócić uwagę na art. 150 pkt 3 lit. c i d. Przepisy te mówią o stanowieniu aktów powszechnie obowiązujących. Ponieważ nie dotyczą one wydawania decyzji administracyjnych nie jest prawidłowe rozwiązanie, w którym odmowa wydania aktu prawa miejscowego będzie wymagała formy aktu powszechnie obowiązującego. Wydaje się kwestią oczywistą, że podmiot upoważniony do wydania aktu prawnego może wydać go jedynie w przypadku, gdy jego projekt będzie spełniał wszystkie przewidziane prawem warunki (na gruncie opiniowanej ustawy jest to zgodność z celami ochrony przyrody).

Propozycje poprawek:

- w art. 150 w pkt 3 w lit. c, w ust. 6 skreśla się wyrazy "lub odmawia jego ustanowienia, jeżeli projekt jest niezgodny z celami ochrony przyrody";
- w art. 150 w pkt 3 w lit. d, w ust. 6a skreśla się wyrazy "lub odmawia jego ustanowienia, jeżeli projekt jest niezgodny z celami ochrony przyrody".

28) W kontekście art. 150 pkt 3 lit. e, ust. 7 należy przytoczyć art. 94 Konstytucji. Przepis ten stanowi, że terenowe organy administracji rządowej ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Z kolei art. 150 pkt 3 lit. e, ust. 7 zakłada, że zarządzenie regionalnego dyrektora ochrony środowiska będzie miało zakres obowiązywania szerszy aniżeli wynika to z jego właściwości miejscowej. Tym samym rozwiązanie takie nie wypełnia normy konstytucyjnej. Przepis opiniowanej ustawy zakłada, że zarządzenie miałyby być wydawane w porozumieniu z innymi regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska. Nie zapewnia to zgodności aktu z Konstytucją, bowiem taki rodzaj współuczestniczenia w wydaniu aktu nie jest tożsamy ze współstanowieniem, które wydaje się być uzasadnione w tym przypadku.

Propozycja poprawki:

- w art. 150 w pkt 3 w lit. e, ust. 7 otrzymuje brzmienie:

"7. Plan ochrony dla rezerwatu przyrody położonego na terenie więcej niż jednego województwa ustanawiają wspólnie, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, na których obszarze działania znajdują się części tego obszaru."

29) W art. 150 konieczne są zmiany redakcyjne.

Propozycja poprawki:

- w art. 150:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) w art. 27 ust. 1, w art. 32 ust. 1, w art. 38, w art. 57 ust. 1, w art. 68 ust. 1, w art. 75 ust. 4, w art. 77 ust. 13, w art. 111 ust. 1 oraz w art. 113 ust. 1 wyrazy "Minister właściwy do spraw środowiska" zastępuje się wyrazami "Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska";"

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

"5a) użyte w art. 31, w art. 58 ust. 1 i 2, w art. 67 ust. 1, w art. 74 ust. 1, w art. 75 ust. 1 i 5, w art. 77 ust. 2, 10 i 11, w art. 113 ust. 4 oraz w art. 121 ust. 2 w różnym przypadku wyrazy "minister właściwy do spraw środowiska" zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami "Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska";"

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

"6) w art. 32 ust. 3, w art. 35 ust. 3, w art. 58 ust. 1, w art. 60 ust. 3 i 5, w art. 63 ust. 8, w art. 76 ust. 3, w art. 77 ust. 1 oraz w art. 114 ust. 1 i 2 wyraz

"Wojewoda" zastępuje się wyrazami "Regionalny dyrektor ochrony środowiska";";

d) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

"6a) użyty w art. 36 ust. 3, w art. 63 ust. 9, w art. 68 ust. 1 pkt 5, w art. 75 ust. 5, w art. 77 ust. 2, 3 i 10, w art. 118 ust. 1, w art. 122 ust. 1-3, w art. 126 ust. 3-5 i 6 pkt 2 lit. b oraz w art. 131 pkt 8 i 11 w różnym przypadku wyraz "wojewoda" zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami "regionalny dyrektor ochrony środowiska";".

30) Art. 152 wymaga zmian redakcyjnych.

Propozycja poprawki:

- w art. 152:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) w art. 7 ust. 1 i 2 oraz w art. 35 ust. 2 wyraz "wojewoda" zastępuje się wyrazami "regionalny dyrektor ochrony środowiska";";

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

"2a) w art. 7 w ust. 3 wyraz "Wojewoda" zastępuje się wyrazami "Regionalny dyrektor ochrony środowiska";".

Agata Karwowska-Sokołowska - Główny legislator

Iwona Kozera - Stażysta